

DOGODKI PO ŠIRNEM SVETU

Pariz v zimski odeji

Pogled na avenijo pred Elizejskimi poljani in Tuileriesami — V medaljonu zgoraj: otroci se kepajo

Romeov prstan

Newyorška policija je prišla na sled premeteni zločinski družbi, ki se je okoliščala s prihranki služkinj. Člani družine so bili sami lepi moški, ki so umeli dokleto pihati na srce, ob prihranku pa so spravili večmerna dekleta iz Avstrije in Nemije.

Ker je služabniški posel v Ameriki dobro plačan, so imele služkinje povprečno po 1000 in več dolarjev prihranka. Vsak član sleparske družbe je tako dolgo oblagal dek'ce, dokler ni prstelo na poroko, nakar mu je izročilo hranilno knjižico z namenom, da kupi pohištvo za bodoči dom. Katera ženska si ne želi moža? V navalu mši o srečnem zakonskem stanu ni nobena služkinja bila dovolj oprezna, da bi spregledala gošufa, ki je s knjižico izginil. Na ta način trpijo služkinje škodo nad pol milijona dolarjev. Policija se sicer trudi, da bi izsledila člane družbe »Romeov prstan«, a doslej je imela v tem poslu še malo sreče.

Viljem brez državljanstva

Dogodki zadnjega časa v Nemčiji dajo sklepati, da bo prej ali slej napočil dan, ko bo Nemčiji zopet načeloval cesar. Zato se že sedaj mnogo govori in piše o povratku Viljema, ki je še vedno poglavar dinastije Hohenzollern. Do 1. 1923. je bil Viljemu dejansko in formalno zabranjen povratak v Nemčijo. Stresemann pa je dotično določbo spremenil. Na podlagi takratnega

sklepa se je bivši prestolonaslednik lahko vrnil v domovino, kjer stoji zdaj v vrstah narodnih socialistov.

Po zakonu sme torej vsak član rodbine Hohenzollern živeti v Nemčiji. Vsi Viljemovi sinovi so nemški državljani, bivši cesar je pa izgubil državljanstvo, ker živi že nad 10 let nepretrgoma v inozemstvu in ni v tem času optiral za Nemčijo, kakor velevala zadevni predpisi. Vsak Nemec, ki živi nad 10 let v tujini, mora namreč potom poslati ali konzulatu ponovno prošnjo za državljanstvo, sicer ga izgubi. Viljem ni storil tega in ga je torej izgubil.

Tovarištvo v nesreči

Prošlo nedeljo je napravilo osem fantov iz okolice Linca smučarsko turo na bližnje hribe. Nenadoma se je utrgal 70 m snežni plaz, ki je potegnil dva člana družbe 230 m globoko in ju popolnoma zasul. Tretji tovariš se je rešil s tem, da je v zadnjem trenutku pograbil za neko korenino, ki je močela iz snega. Po srečnem naključju rešeni je pozval pet tovarišev, naj se nemudoma odpravijo z njim reševati dva nesrečnika. Šli so takoj na delo in s smučmi izkopavali zagrebena tovariša. Slednjic so ju našli. Bila sta pa negibna in nista kazala skoraj nobenega znaka življenja. Šele po večurnem naporu se je šestorici posrečilo obuditi ponesrečenca k življenju. Šli so po sami in ju prepeljali v dolino. Ena izmed žrtev plazu ima zlomljeni obe nogi, drugi je dobil precej hude notranje poškodbe.

Danski kralj Kristijan v Parizu

Danski kralj Kristijan se je mudil prošle dni v francoski prestolnici, kjer je obiskal predsednika Lebruna in obšel častno četo

Tunero-Nekolno

Prošn teden se je vršila v pariski športni palači baksarska tekma med Tunerom in Nekolnyjem. Pred 16.000 gledalci je podlegel Nekolny nasprotniku v 10. kolu. Tunero je zmagal po točkah.

Renta za rešitev cesarja Napoleona

V Koblenzu je praznoval pred kratkim svoj 75. rojstni dan neki rezbear Louis Gervin, ki prejema še danes rento po Napoleonu I.

V bitki pri Slavkovu je rešil Korzu življenje korporal Franc Spohn, ki si je na taknil njegov klobuk in njegovo obleko. Tako so ga zamenjali za cesarja in je prejel vse kroglice, ki so bile namenjene temu. Napoleon je kmalu potem odredil, da morajo prejemati vsi njegovi moški dediči do smrtne rento v znesku 500 frankov. Zadnji teh dedičev je baš Gervin. Samo med francosko-nemško in med svetovno vojno ni prejel svoje rente, 1927. pa je dobil na intervencijo nemške vlade odškodnino v znesku 2390 mark. Odtlej mu Francija točno vsakega pol leta plačuje pripadajočo rento.

Plemenita zapuščina

V Cambridgeu je nedavno umrla 72letna vdova Amelia Goode. Pokojnica je zapustila vse svoje premoženje, ki znaša blizu 30 milijonov Din naše veljave, za dobrodelne namene. Petnajsti del zapuščine dobi reševalno društvo, 1 milijon Din ima na razpolago cerkev, da razdeli denar med reveže in siromake, ostali del pa dobi bolnišnice, ki si bodo s tem volilom precej opomogle.

Klavirska tvornica Bechstein v konkurzu

Znana nemška tvornica klavirjev Bechstein je napovedala konkurz in je ustavila plačila. Vodstvo tvornice išče sporazumne formule za poravnavo dolgov in upa, da jo bo našla.

Ob postelji je stala dama s črno-bele redute, z belo krinolino, s črnimi, svilenimi pentljami, toda brez maske. To je držala v roki, v drugi roki pa šopek vijolic, prav tisti, ki ga ji je bil poklonil Feliks Plahuta na maskaradi. In ta dama je bila njegova žena. »Tudi vi ste odpušteni, gospod,« je mirno dejala, se okrenila in odšla v drugo sobo. Do ločitve »zakona menda ni prišlo, ker je bil pač predpust, čas norosti. Toda Feliks Plahuta se je slovesno zaklepal pred ženo, ki mu je velikodušno vse odpustila, da se na črno-beli reduti ne bo zaljubil nikoli več.

Frank Highman:

Dober bluff

Z majhnimi zabavnimi umetninami in zgodbami smo si krajšali čas v kadični indijske post. ladje, ki je vozila proti vzhodu. Z nami je bil majhen moček vojaškega obraza, ki je vselej začel pogovore. Prosil smo ga, naj nam pove kaj zanimivega, saj je prišla spet vrsta nani.

»Najzanimivejšo zgodbo,« je začel, »sem doživel na neki južnoameriški potniški ladji, ki se je imenovala »Alvin-

Umor v anatomskem zavodu

Pred nekoliho meseci je prišla v francosko vseučiliško mestico Montpellier krasna, 20letna blondinka Mignon Breteau v neki nočni lokal na plesalke. Zaradi svoje lepote je našla mnogo oboževalcev, zlasti med dijakstvom. Njeni častilci so se med seboj čestokrat stekali po vseh pravilih in splošno je prevladovalo mnenje, da se bo snadva zelo slabo končala. In se je res tako zgodilo.

Pred kratkim so našli namreč v anatomskem zavodu univerze »plavalco Betty« in njene zadnjega ljubimca, 22letnega dijaka Alfonsa Maurija, mrtva, ustreljena. Prvotno so menili, da gre za dvojni samomor, potem pa se je pokazalo po

množih znakih, da gre za umor. Seveda so krivce iskali najprvo med dijaki, to je med Maurijevimi tekmeči in so aretirali šest mladeničev, s katerimi se je Mauri pogosto stoma prepiral. Dokazati jim pa niso mogli in tako so jih morali izpustiti. V zadnjih dneh so pa našli novo sled med korespondenco umorjene plesalke, namreč pisma nekega marseilleskega zvodnika, ki je od nje čestokrat v surovem tonu zahteval denar in ji pretil, da jo ubije, če mu ga ne pošlje. Tega moža so sedaj aretirali in mu izprašujejo vest. Francoska javnost pričakuje, da se umor pojasni do zadnje podrobnosti.

Morski volk požrl brata in sestro

V Avstraliji je ta čas poletje in kopalna sezija na višku. Še nobeno leto pa ni bilo toliko morskih volkov v bližini obal kakor letos.

V kopalniščih svari kopalce pred nevarnimi morskiimi zvermi z zvonce. Navzlic temu se dogajajo nesreče, med katerimi je bila ena najbolj tragičnih tista, ki se je primerila te dni v bližini Sydneya.

18letno dekle je plavalo daleč od obrežja, ko se je oglasilo svarilno znamenje, toda dekle ga zaradi gumaste čepice na glavi po vsej prihlki ni slišalo. Z obrežja so videli, kako se je roparska riba obrnila proti kopalci, ki ni slutila nevarnosti. V tem hipu je skočil v morje mladenič in

spaval v tisto smer. Bil je brat ogrožene kopalke, ki se je sam podal v nevarnost, da bi zaščitil sestro pred morsko zverino. Ljudje so z grozo opazovali, kako se je plavalec bližal sestri, potem so za nekaj trenutkov oba zakrili veliki valovi, ki jih je povzročil morski volk. Po nekem takšnem valu so tudi videli, kako se je zver obrnila in odplavala. Menili so, da se je bila zbala dveh oseb in pobegnila, toda o bratu in sestri ni bilo potem nobenega sledu več. Zver ju je bila požrla. Nesrečnika sta bila otroka priseljenih staršev, ki so se bili pred desetimi leti naselili v Avstraliji, da bi tam našli novo srečo.

Krsta za ministra

V varšavskem sejnu se je te dni razpravljalo o zakonu, ki namerava utesniti akademsko svobodo. Zakonski predlog se je glasil v smislu, ki daje prosvetnemu ministru poljske države pooblastilo za poseganje v samopravo visokih šol. Ti ukrepi pa se bodo uporabljali samo v primerih prekomernega političnega udejstvovanja akademskih mladine.

Nekatera društva, ki jim zakonski predlog ni bil po volji, so vzpizorila zaradi tega demonstracijo, ki se je poslužila originalne ideje. Dijaki so nabavili krsto, jo dali prepeljati s tovornim avtomobilom pred varšavsko univerzo in nabili na krsto listek z napisom: »Blagopokojnemu prosvetnemu ministru Janu Jedrzejewiczu«. Krsto so postavili na tramvajске tirnice pred poslopje, kjer se je zbraja precejšnja množica in so morali zavoljo tega trenutno ustaviti promet. Slednjic je nastopila policija, ki je odstranila krsto in razkropila demonstrante.

Zavarovalnica proti zakonolomu

V Parizu so osnovali zavarovalnico proti zakonolomu. Zavarujeta se lahko mož in žena, ki dobita v primeru zakonoloma 1000 do 3000 frankov zavarovalnine. Premije zavarovalnice se ravna po riziku velikega mestnega življenja.

Linčani črnci

V Ringu (Louisiana) je črnci Nelson Nash ustrelil nekega bančnega blaginjaka in poslil njegovo ženo. Prijela ga je policija, a med prevozom v ječo je množica napadla policijski voz, potegnila zločinca iz njega ter ga obesila na drevo v bližini kraja, kjer je izvršil zločin. Črnci so na drevesu obstreljevali tako dolgo dokler ni izdihnil.

Poštni avto — zasilna brizgalna

V Frankfurtu ob Odri daje v nujnih primerih pošta gasilec na razpolago svoj avtomobil, ki prevaža gasilce in priprave za gašenje ognja

jal se je v oblake cigaretnega dima, a »dame« še vedno ni bilo na spregled. Slednjic so se odprla vrata. Vstopila je gospodična s plišastim plaščem in se s predrami očmi ozirala naokrog po gostih, kakor da nekoga išče.

»Ta bo!« si je dejal Feliks Plahuta in je zardel od razočaranja; kajti gospodična, ki je vstopila, je bila vse prej kot lena in niti malo podobna »dami s črno-bele redute.«

Pa je »gospod Plahuta vseeno vstal in se poklonil gospodični, hoteč ji pomagati pri slekanju plašča.

Ta se je prijazno nasmejala. »Vi ste torej gospod konjski mešetar?«

»Kaj?«

»Konjski mešetar Jože vendar! Saj ste me nismo povabili sem na sestanek?« je zaljubljeno šepnila gospodična.

Feliks Plahuta je stal, kakor bi ga bil kdo polil z mrzlo vodo.

»Jaz? Konjski mešetar Jože? Oprostite — gotovo je pomota — prosim plačat...«

Umno je plačal svojih pet limonad, pograbil suknjo in klobuk in zbežal iz gostilne.

»Hudičev krempelj — kaj krempelj! — Konjski parkelj, ta baba z maskara-

del« se je potihoma jezil na poti proti domu. »Vrag naj jo pocitra in še črno-belo reduto zraven!«

Toda mera njegove jeze se je šele doma napohnila do vrha. Tam ga je namreč čakalo novo, grozovito presenečenje.

Ko je obstal pred vrati svojega stanovanja in pozvonil, se ni nihče oglašil. Zvonil je v zvonil, toda vse je ostalo tiho. Minute so tekale, minilo je že pol ure, toda niti služkinja, niti žena mu ni prišla odpret. Feliks Plahuta ni vedel, kaj naj stori. Hotel je že oditi na ulico, pa ga je nekaj zbudilo pri srcu: Kaj pa, če mu je žena nezvesta? Gotovo mora biti kdo pri nji v stanovanju, da ne odpre.

Ljubosumnost in glad (razen limonad gospod Plahuta namreč še ni ničesar zavžil) sta ga morila. Divje je zvonil, zvonil — toda nič odziva! Ura je morala biti že blizu desetih. Sedel je na stopnico in čakal. Ko se je tudi tega naveličal, je spet pozvonil. Zdal so se začeli drsajoči koraki.

Služkinja je prišla odpirat. »Odpušteni ste!« je zakričal gospod nad prestrašeno služkinjo in planil naravnost v sobo.

Prizor, ki ga je zagledal tam, bi ga bil kmalu vrgel vznak:

ni in, čeprav dame ni mogel nihče trpeti, nas je vendar ta zgodba motila. Lahko si mislite, kako mučna mora biti misel, da človek je in se zabava s tatom.«

Pripovedovalec je za trenutke premočnil in se potem obrnil k svojemu sosedu, kakor bi se mu hotel opravičiti:

»Ali vas moja zgodba dolgočasi, Mr. Bentley?«

Ogovorjeni se je hitro izgovoril: »Ne, niti najmanj, toda utrujen sem. Najbolje bo, da pojdem spat.« je nato dodal.

»Le poslušajte do konca, saj povest ni dolga,« je menil pripovedovalec. Ko je Bentley priklinal, je bil zadovoljen.

Tatvina se je zgodila pri Azorih, in tako smo imeli teden dni časa, da ugotovimo, kdo je damo okradel. Eden izmed tistih, ki so jih skrivaj dolžili, je bil tudi, mož s steklenko.

On je bil namreč edini, ki pri plesu ni bil na krovu. Kakor vselej, je pihal brez cilja po ladji.

Ne vem, ali je vedel, da sumničimo njega. Pokazal tega ni. Morda je bil preveč pijan, da bi to domnel. Edino, kar je sploh videl, je bila mačka stara profesorja Martmena. To je bila najplašnejša žival, kar sem jih kdaj videl. Imela je dolgo, svilenko dlako, to-

drake«. Bila je prenapolnjena. Pri naši mizi se je zbirala vesela družba. Le nekoga ne bi mogli šteti vanjo: »Moža s steklenko!«

Mala Miss Westham mu je dala ta priimek, ker je prinašal zmeraj s seboj svoj whiskey. Pošteno se ga je vselej napil, toda ponudil ga ni nikomur. Z nikomur ni govoril in tudi kratko, a vljučno je odklonil vsako prizadevanje, da bi se naši družbi bolj približal. Bil je prvi tip pijanca, ki je zmeraj malo okajan.

Njegova edina zabava je bilo pohanjanje med salonom in kadičnico in časih sprehod po krovu, ob enajstih dopoldne.

Na potovanju se ni zgodilo nič posebnega, razen na večer pred maskarado. Neka gospa — njeno ime sem že pozabil — je nemadoma pritekla iz svoje kabine in jela vpiti, da ji je nekdo ukradel briljantni prstan.

Sprva kapetan Hensley njenega kričanja ni jemal preveč resno. Dosti izkušeni je že imel in vedel je, kako pogosto kriče ženske za tatovi, med tem ko v resnici svoje dragocenosti samo kam založe in jih ne morejo takoj najti. Vendar je dal poklicati ladijskega oskrbnika in mu vedel, naj vse preišče.

Izkazalo se je, da je prstan res izg-

